

Överbefälhavarens militära råd – Svensk försvarsförmåga inom ramen för Natos kollektiva försvar

1.	SVENSK SÄKERHETSPOLITIK I FÖRÄNDRING	2
1.1.	HOTBILD.....	2
1.2.	SÄKERHETSPOLITISK UTGÅNGSPUNKT.....	3
2.	FÖRSVARSMAKTEN I FÖRÄNDRING.....	4
2.1.	FÖRSVARSMAKTEN I NATO	4
2.2.	UTGÅNGSLÄGET	6
2.2.1.	<i>Försvarsmaktens stöd till Ukraina</i>	<i>6</i>
2.2.2.	<i>Beredskapsanpassningar och insatser.....</i>	<i>7</i>
2.2.3.	<i>Ekonomiska planeringsförutsättningar</i>	<i>7</i>
3.	FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR TILLVÄXT	7
4.	AMBITIONSFÖRÄNDRINGAR RELATIVT FÖRSVARSBESLUTET 2020.....	9
5.	FÖRSVARSMAKTENS UTVECKLING	10

1. Svensk säkerhetspolitik i förändring

Svensk säkerhetspolitik har förändrats i grunden – ett epokskifte i Försvarsmaktens utveckling. Som medlem i Nato ska Försvarsmakten bidra till att skapa stabilitet, avskräckning och försvarsförmåga genom att över tid:

- Skydda såväl svenska som alliansens intressen och verksamheter.
- Möjliggöra för alliansen att genomföra styrkeuppbyggnad och kraftsamling.
- Kunna verka i stabiliserande, defensiva och offensiva operationer i alla domäner.

Föreliggande redovisning utgör överbefälhavarens militära råd inom ramen för regeringens anvisade ekonomiska ramar inför kommande försvarsbeslut.

1.1. Hotbild

Utgångspunkten är att Ryssland, under överskådlig tid, utgör ett militärt hot samt att svensk säkerhetspolitik måste beakta risken att Rysslands krig mot Ukraina kan eskalera till ett angrepp mot andra stater.

Ännu en gång pågår ett krig i Europa. Tidigt på morgonen den 24 februari 2022 inledde Ryssland en storskalig invasion av Ukraina och därmed ett brutalt krig vars motsvarighet inte har upplevts i Europa sedan andra världskriget. Det ryska angreppet mot Georgien 2008, den olagliga annekteringen av Krim samt kriget i östra Ukraina 2014 och anfallet mot Ukraina 2022 påvisar tydligt Rysslands vilja och förmåga att använda militära maktmedel för att uppnå sina säkerhetspolitiska målsättningar. Det ryska agerandet påvisar också en riskbenägenhet och en likgiltighet inför krigets lagar, civila dödsoffer liksom egna militära förluster.

Rysslands strategiska målsättningar sträcker sig bortom slagfälten i Ukraina och handlar i grunden om att försöka återupprätta en rysk stormakt baserad på auktoritär politisk grund. Den ryska regimen eftersträvar en världsordning där Ryssland, jämte andra stormakter, upprätthåller en global maktbalans och erkänner varandras intressesfärer på bekostnad av mindre staters suveränitet. Det ryska anfallet mot Ukraina är därmed ett angrepp på hela den europeiska säkerhetsordningen och varje lands rätt att självständigt göra sina säkerhetspolitiska vägval. Ryssland har sedan invasionen inleddes, genom en rad olika utspel och hot, framhållit användning av kärnvapen som en möjlig åtgärd. Natos strategiska koncept från 2022 beskriver Ryssland som det mest betydande och direkta hotet mot allierad säkerhet i det euroatlantiska området.¹

I det korta perspektivet bedöms inte Ryssland, på grund av förluster i Ukraina, kunna genomföra några omfattande markoperationer mot omkringliggande länder. På längre sikt förväntas Ryssland fullt ut kunna återta sina förmågor även om det råder osäkerhet bl.a. med hänsyn till västs fortsatta sanktioner.

¹ Nato, NATO 2022, *Strategic Concept*, 29 juni 2022, s 4.

Försvarsmakten instämmer i Försvarsberedningens säkerhetspolitiska rapport från 2023² avseende dimensionering av totalförsvaret. Det är inte den troligaste händelseutvecklingen som är viktigast i relation till hur Försvarsmaktens ska dimensioneras utan de händelseutvecklingar som skulle få allvarliga konsekvenser om de inträffade. Försvarspolitiska ställningstaganden måste därför beakta sådana händelseutvecklingar som ses som mindre troliga och vars konsekvenser skulle vara särskilt allvarliga om de inträffade. Detta är viktigt inte minst i relation till fortsatta bedömningar angående Ryssland.

Parallellt med Rysslands krig i Ukraina finns långsiktiga trender som bedöms påverka de försvars- och säkerhetspolitiska förutsättningarna för både Europa och Sverige. En sådan trend är Kinas fortsatt ökade ambition på den globala arenan och det allt större fokus som detta tillmäts, inte minst av USA.

1.2. Säkerhetspolitisk utgångspunkt

Försvarsmaktens utgångspunkt är att det svenska medlemskapet i Nato kommer att stärka Sveriges och övriga allierades säkerhet.

Rysslands invasion av Ukraina innebär en ordning där konflikter om territorium med militära medel återigen är en realitet. Som en följd av denna utveckling ansökte Sverige och Finland den 18 maj 2022 om medlemskap i Nato varefter Finland blev medlem den 4 april 2023. Det förändrade militärgeografiska läget och svenskt medlemskap i Nato innebär att svensk säkerhetspolitik genomgår den största förändringen i modern tid. Som medlem i Nato omfattas Sverige av de ömsesidiga försvarsgarantierna som följer av artikel 5 i nordatlantiska fördraget och vår försvarsförmåga kommer, enligt artikel 3, utgöra en del i det kollektiva försvaret.

Med ett finskt och svenskt Nato-medlemskap knyts för första gången samtliga nordiska länder samman i en militär allians. Tillsammans utgör de nordiska länderna ett gränsområde mellan öst och väst i ett sammanhängande allierat område. Medlemskapet i Nato skapar nya möjligheter avseende samarbete och inflytande i den internationella kontexten. Inom ramen för detta utgör de nordiska samarbetena fortsatt viktiga samarbetsformat för att främja svenska intressen och förmågor inom alliansen.

Nato-medlemskapet medför ett utökat svenskt operationsområde samtidigt som det förbättrar förutsättningarna att tillsammans med allierade avskräcka ett ryskt anfall. Därmed minskar också risken för ett större konventionellt angrepp mot svenskt territorium. För Nato innebär utvidgningen bättre förutsättningar för att försvara de baltiska staterna liksom för att begränsa rysk förmåga i Östersjöområdet. Det innebär emellertid också nya utmaningar i form av en

² Försvarsberedningen, Allvarstid, s 23.

betyddigt längre landgräns mot Ryssland och ett gemensamt ansvar för de allierades försörjning i Östersjöområdet. Samtidigt innebär Natos ömsesidiga försvarsgarantier att sannolikheten också ökar för att Sverige kan engageras i konflikter utanför svenskt närområde.

Behovet av en förändrad inriktning för det militära försvarets utveckling utgår framför allt ur det förändrade säkerhetsläget och ett svenskt medlemskap i Nato. Sverige är ännu inte medlem, men regeringens uppdrag innebär ett militärt råd inför det kommande försvarsbeslutet och omfattar det militära försvarets fortsatta utveckling fram till 2035. Därför utgör ett fullvärdigt svenskt Natomedlemskap ett utgångsläge vilket innebär en fundamentalt förändrad utgångspunkt för Försvarsmaktens uppgifter och fortsatta utveckling.

2. Försvarsmakten i förändring

Försvarsmaktens huvuduppgift är att försvara Sverige mot väpnat angrepp. Genom medlemskapet i Nato ska Sveriges försvar ske inom ramen för Natos kollektiva försvar samtidigt som uppgiften breddas till att även omfatta försvar av allierade stater. Åtgärder för avskräckning och försvar mot väpnat angrepp flyttas till del utanför Sveriges gränser och kommer i många fall att utgå från allierade gränsstaters territorium.

Parallellt med att hotbilden förändras och att säkerhetspolitiken läggs om har Försvarsmakten påbörjat arbetet med att inleda nödvändiga ambitionshöjningar. Tillväxten behöver ske parallellt med beredskapsanpassningar, pågående operationer och fortsatt stöd till Ukraina. Förändringarna i omvärlden innebär inte att samtliga nuvarande inriktningar är obsoleta eller att det finns ett egenvärde att förändra. Tidigare antaganden behöver däremot betraktas med nya krav som utgångspunkt. Föreliggande underlag är ett resultat av en sådan initial omprövning.

2.1. Försvarsmakten i Nato

Medlemskapet i Nato ersätter inte behovet av att förstärka den nationella försvarsförmågan. Den nationella förmågan utgör bottenplattan även för det kollektiva försvaret men Försvarsmaktens nationella försvarsplanering kommer successivt att synkroniseras med Natos planering för det kollektiva försvaret. Vid ett väpnat angrepp mot alliansen ska Försvarsmakten ha förmåga att genomföra försvarsoperationer inom ramen för Natos kollektiva försvar och därmed ingå i operationer där svenska förband underställs eller samordnas med allierade. Detta innebär nya krav på Försvarsmakten exempelvis avseende interoperabilitet,

tillgänglighet, förmåga till värdlandsstöd samt förmåga att kunna genomföra multidomänoperationer.³

Det senaste året har Försvarsmaktens kunskap om det kommande medlemskapets inverkan successivt fördjupats. Detta har lett till att myndigheten bland annat har påbörjat åtgärder för att möjliggöra integrering i Natos integrerade luft- och robotförsvar (IAMD)⁴, utbyte av elektronisk information samt deltagande i Natos gemensamma aktiviteter för avskräckning och försvar. Redan pågående uppbyggnad av logistikfunktionen och större lagernivåer i form av exempelvis drivmedel skapar bättre förutsättningar för värdlandsstöd och Försvarsmaktens förmåga att verka i alliansen.

Försvarsmakten har också påbörjat planering för att hantera de interimistiska förmågemål (ICT) som Sverige tilldelades i samband med försvarsministermötet den 14-15 februari 2023.⁵ De interimistiska förmågemålen innehåller såväl kvantitativa mål kring bl.a. antal krigsförband, liksom kvalitativa mål rörande vilka förmågor krigsförbanden ska ha. Kommande förmågemål, baserade på Natos politiska styrningar 2023, bedöms innehålla en avsevärt högre ambition och en tydligare koppling mot de regionala planerna vilket kommer att påverka kommande planering.

Det förändrade säkerhetsläget har medfört att även Nato befinner sig i en transformativ fas. Förändringarna omfattar såväl Natos försvarsplanering som förmågeutvecklingsprocess (NDPP), vilka kommer att avkasta vitala ingångsvärden för fortsatt utveckling av svensk försvarsförmåga under 2024-2025. Nato etablerar också en tydligare koppling mellan försvarsplaneringens behov och NDPP för att säkerställa leverans av kritiska behov. Detta understryker vikten av att försvarsbeslutet 2024 fokuserar på perioden 2025-2030 med tonvikt på behoven av tidiga åtgärder. I det längre perspektivet bör handlingsfrihet bibehållas i syfte att möta förändrade behov inom ramen för Natos planeringsprocesser. Nya ingångsvärden från dessa processer kommer att kräva nya eller förändrade beslut även i perioden 2025-2030.

Som allierad förväntas Sverige delta aktivt och solidariskt i Nato.. En aktiv försvarsmakt med hög tillgänglighet utgör en del i Natos kollektiva avskräckning och försvar. Det är därför viktigt att vidta åtgärder som snabbt ökar den operativa förmågan. Detta genom att bland annat fokusera på tillgänglighet och förmåga i befintliga förband samt att säkerställa tillgång till materiel och förnödenheter.

³ Multidomänoperationer syftar till att genomföra operationer i större skala, i högre tempo och med fler maktmedel än enbart militära för att på bästa sätt uppnå uppsatta målsättningar. Detta åstadkoms genom samordning av gemensamma funktioner i alla domäner (mark, sjö, luft, rymd och cyber).

⁴ IAMD - *Nato Integrated Air and Missile Defence*.

⁵ Special Nato Defence Planning Capability Review 2023 and Nato Interim Capability Targets 2023 for Finland and Sweden, FM2022-19460:14, 2023-03-16.

Dessa behov har ökat som följd av det omfattande materiella stöd som lämnats till Ukraina.

Försvarsmakten bedömer att den kollektiva försvarsplaneringen inom Nato sannolikt kommer innebära att Sverige blir ett viktigt område för basering och transporter av allierade förband. Detta ställer krav på en snabb utveckling av förutsättningsskapande åtgärder exempelvis inom ramen för vördlandstöd, integrationsåtgärder och förstärkning av infrastruktur.

Försvarsmaktens förberedelser och planering inför ett kommande medlemskap fortsätter. Det är dock viktigt att påpeka att Försvarsmakten inte kommer att ha full insyn i Natos planering på alla nivåer förrän Sverige har blivit allierad. Först då kan svenska förband omfattas av Natos planering på taktisk nivå. Sverige integreras successivt politiskt och militärt i Nato. Det finns inget slutmål då integrationen kan sägas vara klar. Även Nato är i stark utveckling vilket innebär att behovet av successiva beslut och uppdaterade inriktningar kommer att kvarstå. Beredskap för behov av ytterligare beslut och ekonomiska förstärkningar behöver därför finnas utifrån kommande krav och inriktningar.

Sveriges försvarsbeslutsprocesser behöver koordineras med Natos processer för att maximera såväl svenskt inflytande i alliansen som omhändertagande av beslut och effekter överenskomna i Nato. Försvarsmakten understryker behovet av en styrmodell som är anpassad för medlemskapet.

2.2. Utgångsläget

Utöver fördjupad insyn i möjligheter och konsekvenser av ett svenskt medlemskap i Nato finns det ett antal ytterligare områden som påverkar såväl utgångsläge som tillväxtmöjligheter.

2.2.1. Försvarsmaktens stöd till Ukraina

Sedan Rysslands invasion av Ukraina har Sverige bidragit med omfattande stöd till Ukraina. Det militära stödet omfattar bl.a. utbildningsinsatser, artilleripjäser, stridsvagnar, luftvärnssystem, pansarvärnsvapen, stridsfordon liksom omfattande mängder beredskapsvaror såsom ammunition och reservdelar samt en långsiktig försörjningslösning för skänkt materiel. Utöver detta deltar Försvarsmakten i EU:s militära insats till stöd för Ukraina (*European Union Military Assistance Mission in Support of Ukraine*) och i den brittiskeledda utbildningsinsatsen *Operation Interflex*.

Sammantaget påverkar stödet Försvarsmaktens förmåga och tillväxt genom lägre tillgång till materiel och personal. I ett antal fall där utgångsläget har försämrats relativt inledningen på försvarsbeslutsperioden skulle tillväxttakten behöva bli ännu brantare för att beslutade mål 2030 ska uppnås⁶. Försvarsmakten har t.ex.

⁶ Inriktning för Försvarsmakten 2021–2025, Fö2018/01425 m.fl., 2020-12-17.

konstaterat att det förändrade utgångsläget leder till ett fördröjt uppsättande av beslutade brigader.

2.2.2. Beredskapsanpassningar och insatser

För Försvarsmakten har omvärldsutvecklingen inneburit att en större andel resurser har avdelats för aktiva operationer med tillgängliga förband. Sammantaget innebär detta en ökad användning av sensorer, enheter på land, till sjöss och i luften för insatser, övningar och aktiviteter i syfte att avskräcka, skydda och bevaka skyddsvärd verksamhet, militära transporter, stationära militära skyddsobjekt samt militärstrategiskt viktiga områden. Detta påverkar både förmåga här och nu liksom tillväxtpotentialer.

2.2.3. Ekonomiska planeringsförutsättningar

Regeringens uppdrag anger en ekonomisk planeringsram för anslagen 1:1–1:13 som når två procent av BNP från och med budgetåret 2028 vilket är en senareläggning med två år relativt myndighetens föreslagna tillväxttakt hösten 2022. I kombination med förändrade prioriteringar inför Natomedlemskapet innebär detta att flera åtgärder som Försvarsmakten bedömt som viktiga att genomföra kommer att senareläggas.

3. Förutsättningar för tillväxt

Det tar tid att bygga militär förmåga och det finns betydande behov av att modernisera och istandsätta befintlig materiel samt öva befintliga förband. Försvarsmakten avråder från styrningar kring ytterligare etableringar samt om verksamhet på specifika orter.

Även om det sedan den försvarspolitiska överenskommelsen våren 2022⁷ föreligger en bred politisk enighet kring behovet av satsningar på det militära försvaret sker det efter en lång period av oförändrade eller minskande försvarsutgifter.

Kompetent personal är Försvarsmaktens viktigaste och oftast mest gränssättande resurs och den personella tillväxten måste långsiktigt säkerställas. För att Försvarsmakten ska lyckas personal- och kompetensförsörja myndigheten med kontinuerligt och tidvis tjänstgörande personal krävs att myndigheten upplevs vara en attraktiv arbetsgivare och att nuvarande system för personalförsörjning fortsatt utvecklas. Myndigheten utreder och genomför successiva satsningar för att attrahera, rekrytera, utveckla och behålla personal. Ett flertal åtgärder har genomförts och arbete pågår för att omhänderta kvarstående utmaningar på kort och lång sikt. Personalbegränsningarna innebär att Försvarsmakten inte har produktionskapacitet för etableringar av ytterligare organisationsenheter och

⁷ Överenskommelse om det militära och civila försvaret den 16 mars 2022, www.regeringen.se.

verksamhet på andra orter än de redan beslutade. Försvarsmakten avråder därför bestämt från styrningar kring ytterligare etableringar samt styrningar kring verksamhet på särskilt utpekade orter.

Grundutbildning med värnplikt utgör fortsatt den främsta rekryteringsbasen för Försvarsmaktens militära personal. Försvarsmakten planerar fortsatt för en successiv utökning av grundutbildningsvolymerna till 10 000 individer per år och tidigare lägger tidpunkten för detta till 2030.

Utöver personal är även materiel och infrastruktur gränssättande för produktion och tillväxt. Försvarsmaktens förmågeutveckling är därför beroende av att även andra försvarsmyndigheter har tillgänglig personal med rätt kompetens och produktionskapacitet i den omfattning som krävs för att möjliggöra Försvarsmaktens tillväxt. Behoven av investeringar i infrastruktur samt ny- och återanskaffning av materiel är stora. Utveckling och produktion är tidskrävande och upphandling sker i konkurrens med marknaden i övrigt.

Grunden för gällande totalförsvarspolitiska inriktning för 2021–2025 utgick från att tillväxt av nya krigsförband i krigsorganisationen i stor utsträckning skulle byggas med redan befintlig materiel. En stor del av Försvarsmaktens större materielsystem anskaffades under 1990-talet och har under sin långa driftstid haft ett stort slitage. Detta i kombination med uteblivna åter- och nyinvesteringar i försvarsmateriel har skapat behov av en rad större investeringsbeslut i perioden 2025-2030 som kommer att kunna ge tillskott av förmågor i perioden 2030-2040. Dessa behov har ökat som följd av det omfattande materiella stöd som lämnats till Ukraina. Innan detta har genomförts kommer kostnaderna för vidmakthållande successivt att öka, ett förhållande som förstärks av en alltmer omfattande utbildnings-, övnings- och insatsverksamhet. Det identifierade omsättningsbehovet understryker även behovet av ökad ambition inom forskning och utveckling inklusive demonstratorverksamhet i kombination med att myndigheterna förbereder vägvalsprogram inom strategiskt viktiga områden med mycket långsiktiga åtaganden.

På motsvarande sätt som för krigsmateriel ställer tillväxten krav på betydande investeringar i infrastruktur. Försvarsmaktens underlag innebär omfattande investeringar fram till 2035 och ytterligare investeringsbehov kan tillkomma inom ramen för uppgiften att tillgodose behov av förhandslagring och logistikstöd för det kollektiva alliansförsvaret. Utifrån möjlig produktionskapacitet kommer alla angelägna investeringar i infrastruktur att behöva viktas utifrån behov. Områden som ger störst operativ effekt kommer att prioriteras.

En fortsatt snabb teknikutveckling medför att förutsättningarna för att genomföra militära operationer snabbt kan förändras. Områden som är särskilt angelägna att omhänderta är digitala tekniker, artificiell intelligens, robotik och obemannade system, kvantteknik, nya material och produktionsteknik, energiteknik samt bioteknik. Teknikskiften är både möjliggörande och drivande avseende såväl nya hot som behov av förmågor. För den fortsatta utvecklingen av totalförsvaret krävs

att tillräckliga resurser för forskning och utveckling avsätts liksom att åtgärder vidtas för att säkra kompetensförsörjning och innovationskraft

Ett militärt försvar utifrån en resurstilldelning motsvarande regeringens planeringsramar medger en substantiellt ökad försvarsförmåga. Natos beslut 2023 om ny politisk inriktning innebär en kraftig ambitionsökning för alliansen vilket kommer omsättas i nationella förmågemål under 2025. Med utgångspunkt i detta samt det osäkra säkerhetspolitiska läget är överbefälhavarens militära råd att en fortsatt beredning kring högre ambitionsnivåer genomförs.

4. Ambitionsförändringar relativt försvarsbeslutet 2020

Av regeringens uppdrag till Försvarmakten anges att myndigheten särskilt ska beakta utvecklingen av krigsorganisationen mot bakgrund av omvärldsläget och medlemskapet i Nato. Utöver detta ska förslag som innebär en utökad eller förändrad ambition i förhållande till nuvarande försvarspolitiska inriktning framgå av redovisningen.

En central utgångspunkt i den gällande totalförsvarspolitiska inriktningen för 2021–2025 är att Sverige inte är del av en militär allians. Den avgörande skillnaden i föreliggande underlag är att Försvarmakten utgår från att Sverige är del av Natos kollektiva avskräckning och försvar. Försvarmaktens förmågor ska bidra till att skapa stabilitet, avskräckning och försvarsförmåga genom att över tiden skydda både svenska och allierades intressen och territorier, möjliggöra för alliansen att kunna kraftsamla samt kunna verka inom ramen för försvarsoperationer i alla domäner.

Det reviderade underlaget inför kommande försvarsbeslut innebär bl.a. följande ambitionsförändringar relativt nuvarande försvarspolitiska inriktning.

- Ökat fokus på luftförsvar och att kunna ingå i Natos integrerade luft- och robotförsvar.
- Ökad förmåga att operera och försvara sig mot obemannade farkoster.
- Ökad förmåga till interoperabilitet och att kunna ingå i Natos ledningssystem på alla nivåer.
- Ökat fokus på att utveckla logistiken och att kunna utgöra ett bas- och transiteringsområde för allierade förband.
- Ökad förmåga att kunna verka med stridskrafter utanför Sveriges gränser.
- Sekventiell tillväxt av flera förbandstyper.⁸

⁸ Sekventiell tillväxt innebär att krigsförbanden färdigställs efter varandra i en prioriterad ordningsföljd.

5. Försvarmaktens utveckling

Medlemskapet i Nato medför att Försvarmakten behöver kunna bidra till alliansens tre kärnuppgifter: avskräckning och kollektivt försvar, internationella krishanteringsinsatser samt gemensamt säkerhetssamarbete. I Försvarmaktens militära råd dimensioneras krigsorganisationen i perioden 2025-2035 för att försvara Sverige mot ett väpnat angrepp inom ramen för det kollektiva försvaret samt för att kunna bidra till försvaret av allierade.

Utifrån detta utvecklas Försvarmakten mot en högre grad av modernisering och digitalisering, en bättre interoperabilitet, förmåga att verka inom ramen för Natos ledningsstruktur, en högre uthållighet och en bättre tillgänglighet.

Nedanstående text sammanfattar överbefälhavarens militära råd avseende Försvarmaktens utveckling i perioden 2025-2035.

Armén utvecklas mot en divisionsledning med divisionsförband, tre mekaniserade brigader, en reducerad infanteribrigad, en stridsgrupp på Gotland, arméförband utanför brigad samt militärbaser. Luftvärnsförmågan förstärks genom fortsatt utveckling av luftvärnsbataljonerna för att möjliggöra integrering i Natos integrerade luft- och robotförsvar samt genom anskaffning av nytt brigadluftvärn. Anskaffning av obemannade flygande system samt patrullrobot genomförs och förmågan till skydd mot obemannade system utvecklas. Vidare anskaffas demonstrator för raketartilleri för att kunna bygga initial kompetens avseende långräckviddig bekämpningsförmåga.

Marinen utvecklas genom halvtidsmodifiering av korvetter av Visby-klass vilket bland annat omfattar förbättrade sensorer och beväpning med luftvärnsrobotsystem. Vidare anskaffas fyra nya ytstridsfartyg av Luleåklass, nya ubåtar av Blekinge-klass samt undervattensfarkoster för sjöminröjning och sjöminröjningssystem. Den utökade luftförsvarsförmågan innebär att ytstridsfartygen kan utgöra en relevant del av Natos integrerade luft- och missilförsvar. Amfibieförmågan förstärks genom anskaffning av nya båtar för indirekt eld, vapensystem och luftvärn.

Flygvapnet utvecklas genom införandet av JAS 39E och anskaffning av fyra nya transportflygplan. Flygvapnets förmåga att ingå i Natos integrerade luft- och robotförsvar utvecklas och inkluderar bland annat förmåga till långräckviddig markmålsbekämpning. Utökad anskaffning av markoperativ helikopter samt införandet av ny sjöoperativ helikopter genomförs. Skyddet vid flygvapnets huvudbaser förstärks genom bland annat anskaffning av ny teknik för skydd mot obemannade flygfarkoster. Flygvapnet utvecklar också förmågan att understödja basering av allierade luftstridskrafter på svenskt territorium. Inom rymddomänen utvecklas förmågan att producera och distribuera rymdlägesbild. Detta ökar möjligheterna att vidta skyddsåtgärder mot rymdbaserad inhämtning och ger förutsättningar för att skydda egna stridskrafter.

Specialförbanden dimensioneras för att kunna genomföra specialoperationer autonomt eller inom ramen för multidomänoperationer. Vidare utvecklas förmågan till specialoperationer genom fördjupad marin förmåga, anskaffning av autonoma/obemannade system samt digitalisering.

Militärregioner, militärregionförband och hemvärnsförband utvecklas genom att fortsätta förstärka förmågan till ledning av territoriell verksamhet och regionala operationer. Inom ramen för detta prioriteras förmågan att planera och genomföra värdlandsstöd. MR-ledningskompanier, MR-säkerhetskompanier och MR-militärpolisplutoner tillförs respektive militärregion. Hemvärnsförbanden utvecklas genom omsättning och kompletteringsanskaffning av fordonsparken, införandet av obemannade flygande farkoster, marksensorer, bildförstärkare, nya eldhandvapen och understödsvapen.

Försvarsmaktens logistik utvecklas genom anpassning till övriga krigsförbandens tillväxt och Natos förmågemål. Åtgärder vidtas för att utveckla det nationella logistiknätverket⁹ och för att kunna ansluta detta till angränsande länders nätverk. Nya förmågor och förbandstyper utvecklas i syfte att förstärka förmågan till värdlandsstöd. Den operativa sjukvårdsförmågan anpassas mot Natos förmågemål och utvecklas mot tre fältsjukhusbataljoner och två sjukhuskompanier. Pågående uppbyggnad av lagernivåer fullföljs genom anskaffning av militärspecifika läkemedel, livsmedel, drivmedel och ökad lagerhållning av ammunition och reservdelar.

Försvarsmaktens lednings- och underrättelseförband utvecklas genom ett utökat antal operativa sambandsbataljoner, förstärkningsåtgärder för Försvarets telenät (FTN) och förmågeökningar för skydd mot obemannade farkoster och sensorsystem. Den digitala förmågan inom Försvarsmakten utvecklas och modernisering av sensorkedjan fortsätter.

Förmågan till cyberförsvar utvecklas bland annat genom ytterligare cyberförsvarsförband samt förstärkning av förmågan att genomföra defensiva och offensiva operationer i och utanför Försvarsmaktens system och plattformar.

Fördjupning

Försvarsmaktens reviderade underlag inför kommande försvarsbeslut utgörs sammantaget av bilaga 1 och bilaga 2 med underbilagor.

⁹ Försvarslogistiknätverket är en delmängd av försörjningslandskapet och består av noder (exempelvis hamnar, flygfält, baser och terminalplatser) och förbindelselinjer mellan dessa.

I bilaga 2 med underbilaga 2.3 framgår militära rådet avseende förslag till planering inom regeringens planeringsramar 2025-2035.

I underbilagorna 2.1 och 2.2 (H) framgår det militära rådet avseende krigsorganisationens utveckling och operativ förmåga.

I underbilaga 2.4 (BH) framgår det militära rådet avseende strategiska vägvalsprogram.